

Nusprendęs, kad sujungtose bylose T-30/01–T-32/01 ir T-86/02–T-88/02 ginčytos priemonės nėra analogiškos šiuo atveju ginčijamai mokesčiai priemonei dėl priežasčių, susijusių su fiskaline technika ir mokesčių lengvatų apimtimi, Bendrasis Teismas iškreipė šalių teisminių ginčų terminus, neatsižvelgė rungimosi principą bei akivaizdžiai pažeidė teismų praktiką motyvavimo srityje.

Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nusprendęs, kad Komisijos elgesys 1993 m. atleidimo nuo mokesčio ir (arba) mokesčių kredito atžvilgiu, kaip tai išplaukia iš bylos medžiagos dokumentų, kurių, pažeisdamas procedūros taisykles, šis teismas nenagrinėjo, negali būti laikoma išimtinė aplinkybė, galinčia pateisinti tam tikrus teisėtus lūkesčius dėl ginčijamos mokesstinės priemonės teisėtumo, kurie sudarytų kliūtis susigrąžinti pagalbą pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalį, nes tai pažeistų teisėtų lūkesčių apsaugos principą.

2. Taip pat Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes neatsižvelgė į Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalį, siejant ją su proporcingumo principu, kuri sudaro kliūtis susigrąžinti pagalbą investicijoms, neviršijančią maksimalių regioninės pagalbos ribų.

Šis teismas pažeidė bendrąjį proporcingumo principą, nes nekonstatavo, kad Komisija, nurodžiusi susigrąžinti visas išmokėtas sumas remiantis 45 % investicijų sumos mokesčių kreditu, o ne tik tas, kurios viršija maksimalias regioninės pagalbos Baskų kraštui ribas, pažeidė minėtą principą.

3. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nesilaikė procesinių taisyklių įrodinėjimo srityje ir nusprendė neatsižvelgti į ieškovės nurodytą įrodymą dėl tam tikrų Komisijos dokumentų atskleidimo, kuris, atsižvelgiant į Bendrojo Teismo nurodytus argumentus atmetant ieškovės reikalavimus, buvo esminis ginant jos interesus. Teisės į teisingą bylos nagrinėjimą, šalių procesinio lygiateisiškumo principo ir teisės į gynybą pažeidimas.

Galiausiai neatsižvelgęs į siūlytą įrodymą Bendrasis Teismas pažeidė pagrindinę ieškovės teisę į teisingą bylos nagrinėjimą, nes jis atmetė šį įrodymą, kuris ieškovei buvo esminis, ir taip pažeidė jos teisę į gynybą, kadangi šis jos prašymas buvo atmetas remiantis tuo, jog ieškovė nenurodė, ką būtent ji norėjo įrodyti šiuo atmetu įrodymu, t. y. jeigu ne aiški galutinė Komisijos pozicija dėl 1994 m. skundo, susijusio su 1993 m. mokesčių nuostatomis (įskaitant mokesčių kreditą), kurios iš esmės identiškos ginčijamai priemonei, atmetimo, tai bent jau Komisijos elgesys sudaro išim-

tinę aplinkybę tiek, kiek toks elgesys sukėlė teisėtus lūkesčius dėl 1993 m. mokesčių priemonių teisėtumo, o tai lėmė, kad buvo priimta ginčijama mokesstinė priemonė.

- (¹) 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias [EB 88 straipsnio] taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339).
- (²) 1993 m. gegužės 10 d. Komisijos sprendimas 93/337/EEB dėl mokesstinės pagalbos schemos investicijoms Baskų krašte (OL L 134, p. 25).

2009 m. lapkričio 26 d. Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava pateiktas apeliacinis skundas dėl 2009 m. rugsėjo 9 d. Pirmosios instancijos teismo (penktoji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo sujungtose bylose T-227/01–T-229/01, T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava ir Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco ir kt. prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla C-472/09 P)

(2010/C 37/14)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Apeliantė: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, atstovaujama advokatų I. Sáenz-Cortabarría Fernández ir M. Morales Isasi

Kitos proceso šalys: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Europos Komisija ir Comunidad Autónoma de la Rioja

Apeliantės reikalavimai

— Pripažinti šį apeliacinį skundą priimtiniu ir pagrįstu.

— Panaikinti skundžiamą sprendimą.

- Patenkinti pirmojoje instancijoje pateiktą prašymą, būtent papildomą reikalavimą panaikinti ginčijamo sprendimo 3 straipsnį.
- Subsidiariai, grąžinti bylą Bendrajam Teismui (buvęs Pirmosios instancijos teismas), ir, jei taip bus padaryta, nurodyti patenkinti atmetus įrodymų siūlymus.
- Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijoje išlaidas, o *Comunidad Autónoma de la Rioja*, įstojusiai į bylą šaliai, nurodyti sumokėti proceso pirmojoje instancijoje išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes manė, jog šiuo konkrečiu atveju nėra išimtinių aplinkybių, kurios galėtų pateisinti, kad egzistavo teisėtų lūkesčių dėl ginčijamos mokesstinės priemonės teisėtumo, kurios sudarytų kliūtis susigrąžinti pagalbą pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 14 straipsnio 1 dalį, siejant ją su teisėtų lūkesčių apsaugos principu. Teisminių ginčų terminų išskaičiavimas ir rungtyniškumo principo pažeidimas. Teismų praktikos motyvavimo srityje pažeidimas. Taip pat šis teismas padarė teisės klaidą, kadangi nesilaikė procedūros taisyklių dėl įrodymų vertinimo, nes neatsižvelgė į tam tikrų bylos medžiagos dokumentų turinį.

Nei formalus skirtumas tarp ginčijamos mokesstinės priemonės ir priemonės, dėl kurios buvo priimtas Sprendimas 93/337 ⁽²⁾, nei faktas, jog Komisija galėjo motyvuoti atrankinių kriterijų remdamasi kitu elementu nei tuo, kuris aiškiai nurodytas Sprendime 93/337, nei Sprendime 93/337 esanti išvada dėl nesuderinamumo, nėra pakankami teisiniai motyvai, leidžiantys Bendrajam Teismui konstatuoti, kad nėra išimtinės aplinkybės, kuri viena ar su kitomis šios bylos aplinkybėmis sutrukdytų Komisijai susigrąžinti ginčijamame sprendime nurodytą pagalbą.

Nusprendęs, kad sujungtose bylose T-30/01–T-32/01 ir T-86/02–T-88/02 ginčytos priemonės nėra analogiškos šiuo atveju ginčijamai mokesčiai priemonei dėl priežasčių, susijusių su fiskaline technika ir mokesčių lengvatų apimtimi, Bendrasis Teismas iškreipė šalių teisminių ginčų terminus, neatsižvelgė rungtyniškumo principą bei akivaizdžiai pažeidė teismų praktiką motyvavimo srityje.

Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nusprendęs, kad Komisijos elgesys 1993 m. atleidimo nuo mokesčio ir (arba) mokesčių kredito atžvilgiu, kaip tai išplaukia iš bylos medžiagos dokumentų, kurių, pažeisdamas procedūros

taisykles, šis teismas nenagrinėjo, negali būti laikoma išimtinė aplinkybė, galinčia pateisinti tam tikrus teisėtus lūkesčius dėl ginčijamos mokesstinės priemonės teisėtumo, kurie sudarytų kliūtis susigrąžinti pagalbą pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalį, nes tai pažeistų teisėtų lūkesčių apsaugos principą.

2. Taip pat Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes neatsižvelgė į Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalį, siejant ją su proporcingumo principu, kuri sudaro kliūtis susigrąžinti pagalbą investicijoms, neviršijančią maksimalių regioninės pagalbos ribų.

Šis teismas pažeidė bendrąjį proporcingumo principą, nes nekonstatavo, kad Komisija, nurodžiusi susigrąžinti visas išmokėtas sumas remiantis 45 % investicijų sumos mokesčių kreditu, o ne tik tas, kurios viršija maksimalias regioninės pagalbos Baskų kraštui ribas, pažeidė minėtą principą.

3. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nesilaikė procesinių taisyklių įrodinėjimo srityje ir nusprendė neatsižvelgti į ieškovės nurodytą įrodymą dėl tam tikrų Komisijos dokumentų atskleidimo, kuris, atsižvelgiant į Bendrojo Teismo nurodytus argumentus atmetant ieškovės reikalavimus, buvo esminis ginant jos interesus. Teisės į teisingą bylos nagrinėjimą, šalių procesinio lygiateisiškumo principo ir teisės į gynybą pažeidimas.

Galiausiai neatsižvelgęs į siūlytą įrodymą Bendrasis Teismas pažeidė pagrindinę ieškovės teisę į teisingą bylos nagrinėjimą, nes jis atmetė šį įrodymą, kuris ieškovei buvo esminis, ir taip pažeidė jos teisę į gynybą, kadangi šis jos prašymas buvo atmetas remiantis tuo, jog ieškovė nenurodė, ką būtent ji norėjo įrodyti šiuo atmetu įrodymu, t. y. jeigu ne aiški galutinė Komisijos pozicija dėl 1994 m. skundo, susijusio su 1993 m. mokesčių nuostatomis (įskaitant mokesčių kreditą), kurios iš esmės identiškos ginčijamai priemonei, atmetimo, tai bent jau Komisijos elgesys sudaro išimtinę aplinkybę tiek, kiek toks elgesys sukėlė teisėtus lūkesčius dėl 1993 m. mokesčių priemonių teisėtumo, o tai lėmė, kad buvo priimta ginčijama mokesstinė priemonė.

⁽¹⁾ 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias [EB 88 straipsnio] taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339).

⁽²⁾ 1993 m. gegužės 10 d. Komisijos sprendimas 93/337/EEB dėl mokesstinės pagalbos schemos investicijoms Baskų krašte (OL L 134, p. 25).